

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniae, 1615

5. Quòd mortificationis exercitio imitemur Christum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48767)

res sancti sua corpora mortua offer-
bant Deo in holocaustum odoris sue-
uissimi, hoc est, gratissimum, quanto
poterant diuina gratia adiuuante, se
operis virtute offerre. Sic qui se mor-
tificant, offerunt corpora sua Deo, que
ad substantiam in sacrificium viuum
mortuum verò quoad inclinationes,
cupiditates inordinatas. Atq; ideo hoc
sacrificium est species Martyrij oculi
Dei gratissima, vt pulchrè exponit
Bernardus in illa verba Christi. *Qui per-*
diderit animam suam propter me, inueniet
eam. Perdet eam dixit, siue ponendo vt ma-
tyr, siue affligendo vt pœnitens. Quinque
genus martyrij est, spiritu facta carnis mor-
ficare, illo nimirum, quo membra cadunt
ferro, horrore quidem minus, sed diuturnitate
molestius. Quibus verbis S. Bernard. per-
spicue ostēdit, quanti facienda sit mor-
tificatio, vt quæ etiam cum Martyrio
meruerit comparari.

Bern. serm.
30 in Can.
Matth. 16.

CAPVT V.

Quòd exercitio mortificationis imite-
mur Christum.

AD complectendum mortifica-
tionis Exercitium, non solum
per mouere nos debet primarius
cuius

eius finis, de quo haftenus egimus, vt videlicet simus Deo gratiores, sed etiã, quod eo sanctissimam Christi Domini nostri vitam moresq; exprimamus, & imitemur. Omne siquidem hominis Christiani bonũ, perfectio, gloria, fructus, solatiumque consistit in imitando communi & supremo Domino, quemadmodum confitetur Ecclesiasticus his verbis: *Nihil melius est, quam timor Dei, & nihil dulcius, quã respicere in mandatis Domini: Gloria magna est sequi Dominum: lōgitudō enim dierum assumetur ab eo.* Iam autem constat, vt alibi monuimus, vniuersam Domini vitam in carne mortali fuisse perpetuam crucē, & continuam mortificationem: nam ab omnibus mundi illecebris & delitijs abstinebat, nec à superfluis modò, sed èt à necessarijs, ijs tantum contentus, quæ ad conseruandam vitam, & ad retinendam consuetudinem viuendi hominum pertinebant. Voluntarias quoque pœnas & afflictiones assumebat, nullas refugiens huius sæculi contumelias, & opprobria, vt testatur Apostolus, dum ad imitandum hunc dominum nos hortatur. *Debemus, inquit, nos firmiores imbecillitates infirmiorum sustinere, & non nobis placere. Vnusquisque vestrum*

Eccles. 23.

Rom. 15.

Isa. 96.

vestrum placeat proximo suo in bono
ad edificationem. Etenim Christus
tibi placuit, sed, sicut scriptum est
opera improperantium tibi ceciderunt
per me.

Gen. 3.

Homines optant assimilari Christo
in immortalitate, potentia, pulchritu-
dine, gloria & honore, quam habet
in sessione ad dexteram Dei Patris,
rùm hæc non est imitatio, quæ à nobis
exigitur, sed potius præmium in
terram vitam à Deo servis Dei retri-
buitur. Certè nunc velle assimilari
Christo in ijs, quæ spectant ad eius gloriam
non est aliud, quàm parère confitenti
antiquo serpente olim primis
parentibus dato, cum diceret: *Et
sicut Dij, scientes bonam & malum,* quæ
imitatione non peruenitur ad similitudinem
Dei, sed potius ruitur in omnium
iniquitatum abyssum. Imitatio Christi
nunc postulatur à nobis, tota polita
in mortificatione sui, hoc est, in
propria voluntate abneganda, cupiditatibus
frangendis, fugiendis voluptatibus
huius sæculi, & pœnis ac iniuriis
ultrò complectendis. Atque hæc
via rectissima pertingendi ad imitatio-
nem, & similitudinem Christi
gloriosæ. Nam teste Apostolo Paulo, Sic

passi ei fuerimus, & conglorificabimur, & si
 sustinuerimus cum eo, & cōregnabimus. Nec Com. 8.
 aliud postulat amor, quem huic Domi- 2. Tim. 2.
 no debemus. Qui enim vehementer
 quempiam amat, amat quoque ea, quæ
 illi pergrata nouit, quoq; amplius sunt
 eius naturæ & conditioni aduersa, hoc
 amorem suum efficacius declarat. Nam
 si ab amico inuiteris ad lautum, & ex-
 quisitum conuiuium, & libenter te eo
 frui ostendas, non eo declaras singu-
 larem in amicum amorem: Sed si in-
 uitet te ad iter secum hyberno cœlo
 suscipiendum difficile, & periculosum,
 nec renuas, sed alacri animo in gra-
 tiam illius acceptes, tunc vero & synce-
 ro amore te eum prosequi declaras. A-
 periant hic oculos fideles veri, quorum
 fœlicitas est in amando Christo: ut ad
 hanc similitudinem expendant verita-
 tem puritatemque sui amoris. Qui de-
 siderant accumbere mensæ Christi in
 regno Patris, qui anhelant ad gloriæ
 eius thesauros, qui afficiuntur ad illum,
 dum solatio spiritali & pace interna
 fruuntur, non ostendant se vero & ger-
 mano charitatis amore in illum ferri:
 sed qui spontè propter ipsum se spoli-
 ant corporalibus commodis vestrum,
 lecti, victus, qui abstinent à ludis, ho-
 minum

K

minum

minum huius mundi consuetudine
fugiunt, qui gaudent ieiunijs, discipulis,
ministerio pauperum, elemosinis,
charitatis operibus erga inimicos,
salutatione eorum, à quibus offensus
sunt, hi, inquam, clara & perspicua
ceri in Christum amoris argumenta
præbent. Hoc veri amatoris pectus
textit Apostolus, cum scripsit: *Veni
men existimo omnia detrimentum esse
propter eminentem scientiam Iesu Christi
in me: propter quem omnia detrimenta
facio, & arbitror ut stercora, ut Christum
consequar. Vocat omnia stercora, quæ
cum à vero amore Christi poterant
strahere.*

Philip. 3.

Idem postulat à nobis ratio,
quæ omnes, quæ præcipiunt, verba
sua suum caput sectentur, illique
omnibus se conforment. Cum
Christus sit caput nostrum, & tantæ
dignitatis, & maiestatis, cui
omne genu cœlestium & terrestrium
flectitur; nos autem eius membris
merito nos illi conformare debemus.
Fuit coronatus spinis, colaphis percussus,
sputis oblitus, felle potatus,
plus æquo honores huius sæculi
concupimus, ut libèter carnis
concupiscentiis & illecebris renunciemus.

pœnitentias aliquas, & mortificationes
 inclinationi naturæ nostræ corruptæ
 contrarias sponte cum Christo ample-
 ctamur. Non aliud postulat fides, quàm
 omnes clientes suis Dominis debent,
 nempe vt non velint maiorem sibi ho-
 norem deferri, quàm suo Regi, vt mili-
 tes non quærant maioribus frui com-
 modis, quàm belli Duces. In Regum hi-
 storia legimus Regem Dauidem, cum *2. Reg. 15.*
 eum persequeretur filius Absalon, Hie-
 rosolymis pedibus suis egressum, dein-
 de verò nudis pedibus, & aperto capite
 lachrymantem cliuum Oliuarum a-
 scendisse. Vbi scriptura diuina signatè
 annotauit similiter ad imitandum Re-
 gem, factum ab omnibus seruis Regis,
 totoque exercitu. Ratio siquidem illis
 dictabat ob fidem & clientelam, quàm
 Domino suo dedebāt, Rege humilian-
 te & affligente se, ipsos quoque debere
 se humiliare, & affligere, & rege nudis
 pedibus, apertoq; capite incedente, non
 conuenire, vt ipsi equites & aperto ca-
 pite sequerentur, & denique rege plan-
 gente, ipsi riderent.

Bonus Vrius miles Ioab belli Ducis, *2. Reg. 15.*
 cum à Rege Dauid e castris euocatus,
 iussus esset domum concedere, lauare
 pedes, cibo regio vti, & thori coniuga-

lis quiete frui, non putavit tamen
 ois his commodis sibi fruendum
 ante portam regiam, vt apparet, in
 excubuit: Causamque facti deinde
 cunctante Rege respondit. *Arca De
 Israhel, & Iuda habitant in papilionibus
 dominus meus Ioab, & serui Domini
 super faciem terra manent, & ego ingredor
 domum meam, vt comedam, & bibam
 dormiam cum vxore mea: per salutem
 & per salutem anime mee non faciam
 hanc.*

Lib. 4. c. 3.

Fulgosus refert Catonem maiorem
 belli imperatorem cum grauissimis
 cum toto exercitu in Lybicis an-
 summo coeli aestu affligeretur, illi
 pauxillum aquae in galea à militibus
 ferretur, manu quidem eam excepit
 sed mox in omnium conspectu in
 ram abiecisse, ne solus solatio, quod
 alijs communicare non poterat, fruere-
 tur. Hæc Ducis mortificatio animam
 iniecit militibus fortiter & constanti-
 deinceps sitim quantumuis diuturnam
 sustinendi. Quod si ad imitandos Ro-
 ges & belli Imperatores, à quibus ex-
 gua quaedam commoda sperantur, non
 homines mortificant, & multis solatijs
 delicijsque se priuant, quod ex illis
 ment id fidem, quam illis debent, potest
 stulari.

stulare, quanto æquius ad imitandum
 Christum Regem cœlorum; & vitæ
 Ducem, nos mortificamus, inordina-
 tas animi cupiditates coercendo, cor-
 pusq; nostrum peccato subiectum exer-
 cendo in toleratione pœnarū quas me-
 ruit, vt Christo similes efficiamur in
 vita & cruce. Si Rex aliquis terrenus
 vestē natiui coloris se indueret, quem
 Principum virorum puderet vti simili
 amictu: & si ad abluendos mendici pe-
 des se demitteret; quis nobilium auli-
 corum simile defugeret officium? O
 Rex gloriæ, quam iustum est, vt non re-
 formidemus nos exercere in paupertate,
 alijsq; officijs humilibus, postquam
 te in illis exercuisti: & amplecti ludi-
 bria hominum & iniurias, postquam
 tu tantoperè eas es complexus. Fœlices
 certè, & beati sunt illi, qui ad imitan-
 dum Christum se mortificant. Hoc
 enim studio non obscure declarant,
 (quantum in hac vita conijci potest,)
 se esse in numero eorum, qui à consti-
 tutione mundi à Deo electi & præde-
 stinati sunt ad vitam æternam, cum ab
 Apostolo, per cuius os Christus ipse
 locutus est, scriptum sit. *Quos Deus Rom. 8.*
ab æterno præsciuit, hos & prædestinatos
esse, vt conformes fierent imagini sui sui,
 K 3 nimi-

nimirum, vt qui similes ei fuissent
vita, similes quoque existerent in
ria.

CAPVT VI.

Quòd corruptioni nature humane ex
to secutæ loco antidoti data sit mor
tificatio.

QVO rectius intelligamus
tificationis necessitatem,
dum hoc loco erit de perfe
ne & integritate tam naturali,
supernaturali, in qua Deus nature
nostram initio mundi condidit
tem de corruptione & prauitate,
lapsum Adæ protoplasti secuta
mum quemadmodum diuina adiu
te gratia per mortificationem
deprauata reparetur. Quando Deus
tio mundi hominem fecit, pro im
sa sua sapientia, & bonitate, integ
& omnibus partibus absolutum
didit, sic vt vires, & facultates infer
res sine difficultate vlla parerent
rioribus, & superiores Deo: idque
cit Deus beneficio nobilissimorum
norum gratiæ suæ, & iustitiæ origi
lis, quibus corpus æquè ac animam
diuina sua providentia & sapientia

Eccl. c. 7. S.

Thom. p. 1. q.

94.